

Arrest

nr. 123 251 van 29 april 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, van 24 mei 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De thans bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.06.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 01.03.2011, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor A.Z. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 14.05.2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkene/n te willen overhandigen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het tweede onderdeel van het enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. Hij betoogt dat geen rekening werd gehouden met een aanvulling van 20 september 2011. De bestreden beslissing en het advies negeren de erin opgenomen gegevens in die mate dat het duidelijk is dat de verwerende partij ze niet heeft gezien, zo stelt hij.

2.2. De verwerende partij stelt daar tegenover dat de aanvulling waaraan de verzoekende partij refereert geen enkele afbreuk doet aan de vaststellingen van de gemachtigde. In de aanvulling, zo stelt zij, wordt enkel summier aangehaald dat de verzoekende partij niet beschikt over een inkomen en niet zal kunnen beschikken over een inkomen gelet op zijn geaardheid. Bovendien wordt in het advies van de ambtenaar-geneesheer uitvoerig ingegaan op de toegankelijkheid van de medische zorgen en het systeem van sociale zekerheid in Pakistan.

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De vereisten van de zorgvuldigheidsplicht en het gegeven dat de verwerende partij niet betwist dat de aanvulling aan haar diensten werd overgemaakt en dat hiermee geen rekening werd gehouden, volstaat in beginsel om over te gaan tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

De repliek van de verwerende partij in de nota strekt ertoe aannemelijk te maken dat verzoeker geen belang heeft bij zijn grief, omdat de in de aanvulling opgenomen elementen geen afbreuk zouden doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Zij meent, met andere woorden, dat de argumenten in de aanvulling op generlei wijze het resultaat van het gevoerde onderzoek zou hebben beïnvloed.

De bijlage waarop verzoeker wijst is een brief van zijn raadsman waarin die een aantal attesten bijvoegt, zo onder meer een attest van de Chief Medical Resident Officer inzake het niet voorzien zijn van de behandeling voor de aandoening van verzoeker in het hospitaal in zijn provincie van herkomst. Verder wordt gesteld dat verzoeker niet beschikt over een inkomen en er niet over zal kunnen beschikken, gelet

op zijn geaardheid; hij heeft geen contact meer met zijn familie omwille van die geaardheid, en de enige met wie hij wel nog contact had, zijn vader, is overleden. Bovendien wordt in de brief ook het volgende gesteld :

“Bijkomend en niet in het minst wijst verzoeker op het feit dat het gebied waar verzoeker afkomstig van is thans het voorwerp uitmaakt van een humanitaire ramp in die zin dat het gebied volledig overstroomd is. Er is geen enkele mogelijkheid om een ziekenhuis te bereiken laat staan dat dit ziekenhuis op een of andere manier zal bevoorrad worden met medisch materiaal.”

De verwerende partij kan dus niet worden bijgetreden waar zij stelt dat in de aanvulling enkel summier wordt aangehaald dat verzoeker niet beschikt over een inkomen en niet zal kunnen beschikken over een inkomen omwille van zijn geaardheid.

Mede gelet op het feit dat in de bestreden beslissing zelf wordt verwezen naar het mogelijks bestaande opvangnetwerk van verzoeker dat zou kunnen dienen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar, hetgeen impliceert dat verzoeker, om beroep te kunnen doen op dat netwerk, zich terug zou moeten begeven naar zijn regio van oorsprong, kan de verwerende partij niet zonder meer worden gevolgd waar zij betoogt dat de aanvulling geen afbreuk doet aan de vaststellingen van de gemachtigde.

Verder komt het aan de Raad niet toe om te motiveren aangaande hetgeen in de aanvulling van 20 september 2011 werd gesteld.

2.4. Het middelonderdeel, gestoeld op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, van 24 mei 2013, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS